

Indonesië 2015

Deel 2

Java-Sumatra

Vandaag vroeg opgestaan en het is heerlijk weer (25 graden C). We ontbijten goed, alleen het bestelde eitje voor Peter – mata sapi, is dubbel gebakken. De tukang pijit komt om 10.00 uur en kost maar 150.000,00 rupia voor één uur. In overleg met haar masseert zij mij anderhalf uur. Ze giechelt wanneer ik haar zeg dat ik onmiddellijk voel dat ze

goed is.

Peter laat opnieuw een slof sigaretten kopen en tijdens de massage maakt Peter foto's van het hotel en omgeving.

We eten een hapje in het hotel en permitteren ons een korte siësta. Uitgerust, eindelijk, houd ik een bajaj aan om naar het Padang restaurant te

gaan. Eerst tawar natuurlijk. Wat hebben wij gesmuld. We eten onder andere als groenten de bladeren van de Sinkong, drinken Durian sap en juice Jeruk. Allemaal vers van de pers.

Warme thee wordt gratis gebracht. Natuurlijk controleer ik eerst hoe het in de keuken toegaat (die is open), want je

weet maar nooit. Het is daar heel druk met gasten die al vroeg eten en de kelners lopen van hot naar haar.

Ik vraag aan de kelner of hij ook kelapa kopyor heeft. Hij lacht verlegen. Isterniet. Nu is deze jonge kokos een zeldzaamheid en als die er is, is het duur en altijd uitverkocht, legt hij uit.

We gaan naar de markt die tegenover het Padang restaurant ligt. Ik ben dol op tropisch fruit en ik sla mijn slag.

Sawo, nou nou, die heb ik in geen eeuwigheid gegeten, Mangistan en Rambutan. De diverse fruitstalletjes hebben ook verschillende soorten bananen, maar ik heb geen interesse. Verder 2 sloffen sigaretten gekocht voor de normale prijs .

Bij een kleermaker kijk ik toe hoe handig hij de stof op de naaimachine hanteert. Hij vraagt mij of ik interesse heb om iets te kopen op mijn maat en laat verschillende stoffen zien. Ik denk aan mijn jurkje die ik voor veel geld € 20,00 nieuwe knoopsgaten en knoopjes heb laten maken bij een Turkse kleermaker in Nederland. Hoe aantrekkelijk het aanbod ook is, ik doe het niet. Ik heb jurken te over in Nederland die ik eigenlijk nooit draag.

Voor de terugtocht naar ons hotel ga ik weer tawar met de chauffeur van de bajaj. Er is keuze genoeg wat het aantal bajaj betreft en nu ik de prijs weet, loop ik door naar een ander.

Voor een lager bedrag gaan we terug naar ons hotel en zijn om 19.00 uur terug.

We lenen van de keuken een aardappelmesje, maar mijn hemel, wij krijgen een levensgroot mes. Het was wel een gepriegel voor zo'n kleine vrucht, maar de Sawo smaakte naar meer.

We laten door de portier nog een Durian en een Zuurzak kopen en wat koekjes om te snoepen. Het kan

niet op, zo'n trek heb ik.

Een heftige korte regenbui barst los, maar onder de parasol kunnen we toch onze koffie en teh botol drinken.

Wij zijn niet gewend om tweemaal per dag een warme maaltijd naar binnen te werken die de keuken te bieden heeft. In elke goed restaurant is er zowel een westers- als een Indonesisch buffet.

De keukenjongen die onze koffie en teh botol brengt, vraagt of wij willen eten, want we hebben op het terras alleen koffie en teh botol besteld. Dat is niet onze adat, leg ik hem uit.

We zien ook twee schatten van katjes, de een donker met een knoop in haar staart en noemen haar mauw2 omdat ze hard kan mauwen, de andere lijkt op een Siamees en is haast helemaal wit en is wat afstandelijker. Ze zijn beiden nog kittens. Bij het ontbijt geven wij wat stukjes kaas van onze tosti en het is zo

leuk dat mauw2 met een van haar kleine pootjes de kaastukjes al halverwege opvangt. Ze eet nog liever het restant eten van de andere gasten waar vis in zit.

Een hectische dag volgt. We slapen onrustig, want de Garuda staakt! Ik maak Peter wakker en zeg dat we als de wiederweer een ander vliegtuig moeten nemen. Peter kijkt op zijn horloge en slaapt daarna rustig verder tot 10.00 uur.

Ik heb het allemaal gedroomd..... Wanneer ik wakker ben, dan ben ik wakker. Ik sta op en in het donker zit ik op de stoep van de eetzaal en rook m'n sigaretje. De lieve hulp van de keuken brengt mij toch mijn koffie. De katjes denken dat het al etenstijd is en de donkerste van de twee mauwt en geeft mij kopjes met haar lieve snoet.

Eenmaal wakker regelt Peter toch gauw het ontbijt op het terras.

Het is inmiddels al 12.00 uur voordat wij een Blue Bird laten komen om ons te brengen naar Oud Batavia en daarna naar Pasar Ikan.

Het hele grote plein is bomvol mensen. Het is libur (een vrije dag).

De taxichauffeur kan ons niet verder brengen dan tot het plein door dat gedoe.

Ik herken het stadhuis, café Batavia bestaat ook nog maar om goede foto's te maken zonder mensen is een sine cure.

Hoe verschrikkelijk warm en hoe ver het is.....

We lopen door en vragen aan passanten de weg Pasar Ikan. Iedereen gaat zich ermee bemoeien. Een vrouw is zelfs zo lief om een plattegrond te maken. Vanaf hier, dan onder de brug, links af en vandaar rechts af. Wij lopen door steegjes met kleine nering over gladde en bobbelige stenen. Ik hurk bij een winkeltje die schelpen verkoopt, maar ik heb inmiddels alles al. Het is eigenlijk geen kwestie van belangstelling, maar met dat jongkok rust ik even uit. Dit is pasar Batu, zegt één van de mannen, die verschillende schelpen verzamelt in een mandje en daarna met plastic omwikkelt.

Op goed geluk en weer vragen lopen wij in feite rondjes op de pasar en komen uiteindelijk bij een brug. Ik loop naar de man toe die op het bruggetje tol heft voor een boot. Daar, wijst hij, is Pasar Ikan. Ik kan jullie met een kleine boot overvaren. Dat is niet de bedoeling, natuurlijk. Weer terug en puffen uit bij een stalletje voor ijskoude teh botol.

Ik kan haast niet meer lopen en Peter besluit een bajaj aan te houden om ons naar een taxi standplaats te brengen. Taxi's zijn hartstikke goedkoop. Omgerekend € 6,00 voor een uurtje. Ik wil niet overdrijven, maar Peter heeft mij min of meer naar het terras van het hotel gedragen waar wij een Bir Bintang drinken.

De manager van de Wisma komt bij ons zitten en wij vertellen hem ons verhaal. Hij moet er hartelijk om lachen. Hij is morgen ook vrij, maar kan wel regelen dat er wijn voor ons wordt gekocht. Lekker 's avonds drinken en het restant gewoon in de koelkast in de keuken doen. Ik leg uit dat wijn op kamer temperatuur moet. De kokkin neemt afscheid evenals de manager.

Na weer een douche gaan wij weer naar het Padang restaurant met een bajaj. Op straat zijn levensgrote poppen te zien die allerlei kunstjes uithalen. Wel loopt er een jongetje mee die geld ophaalt. Na terugkomst in het hotel rekent Peter de kosten van het hotel af en haalt alles uit de safe box.

Opnieuw gaan we de koffers pakken. Tjonge wat een werk is dat! De schone was is klaar en die leggen we bovenop de kleding in één van de koffers. We hebben alleen maar dorst. Uit de eetzaal vul ik twee flessen water uit een grote container. De zuurzak is nog niet rijp en geef ik af aan de keuken. Morgen is het vroeg dag voor ons. Om 6.00 uur vertrekken wij naar Sumatra.

Wordt vervolgd.

Mila Boom-Schenkhuizen

